

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

DUBEN 2018

Mistrovství ČR v pexesu

Již podeváté se potkali v sobotu 27. ledna 2018 do Frýdku-Místku hráči pexesa při Mistrovství České republiky. Na letošní ročník si přijelo procvičit svou paměť v této oblíbené, původně japonské hře, pětadesát dětských i dospělých hráčů.

Letos se hrálo ve třech kategoriích: 2008 a mladší, 2007-2002, 2001 a starší. Každý hráč si zahrál šest kol, buď s 28 dvojčkovým nebo s 32 dvojčkovým pexesem. Pexesa se v průběhu mistrovství střídala. Každý účastník si zahrál s pexesy s šesti různými motivy. Limit na jedno kolo byl dvacet minut. Mezi jednotlivými koly byla vždy patnáctiminutová přestávka. Na závěr pak proběhlo superfinále, ve kterém se utkali nejlepší hráči z jednotlivých kategorií mezi sebou.

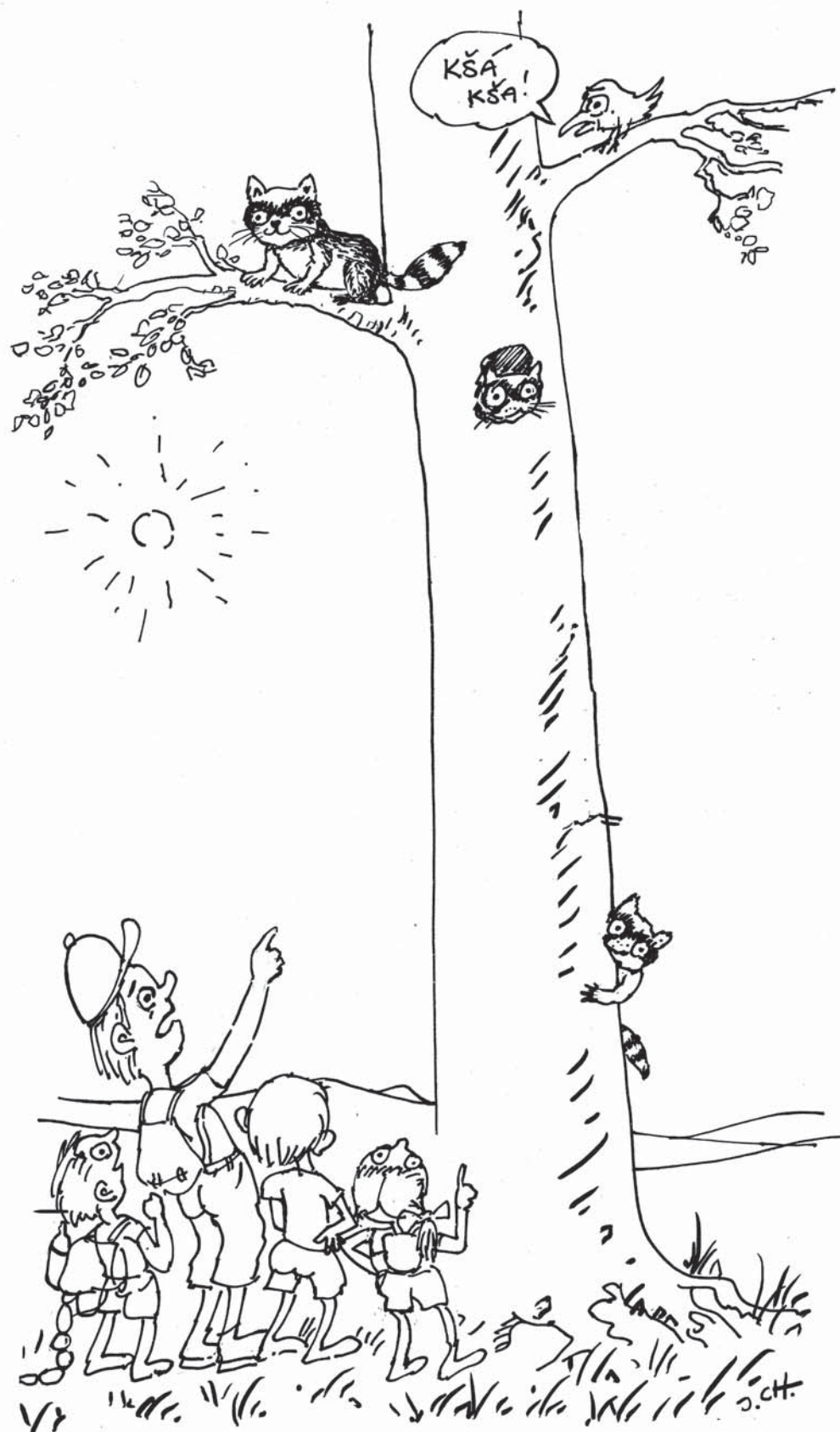
Mistrovství se letos zúčastnil zakládající člen Klubu sběratelů pexes Pavel Hanzel z Orlové, který vlastní sbírku 5 000 různých pexes. Letos zde byl však pouze jako doprovod dvou televizních reportérů z České televize. Na mistrovství natáčeli reportáž o pexesu, pro pořad Gejzír.

A kdo deváté mistrovství v pexesu vyhrál? Tituly si odnesly **Julie Stolinová** z Frýdku-Místku v kategorii 2008 a mladší, **Lucie Hlaváčová** z Frýdlantu nad Ostravicí v kategorii 2007-2002 a **Kristina Chalupská** z Ostravy v kategorii 2001 a starší. Závěrečné superfinále pak pro sebe vybojovala Lucie Hlaváčová. Ceny pro nejlepší soutěžící dodali sponzoři mistrovství Albi, Statutární město Frýdek-Místek a Asociace TOM ČR.

*Jiří Šnapka,
TOM KAM, Frýdek - Místek*

- str. 4 Puzzle ve Frýdku-Místku,
Jiří Šnapka,
- str. 5 Lotři na jarkách, Karel Neuschl
Benecko 2018, Míra Hepnar,
- str. 6 Světlušky ve Stromovce,
Anežka Klabanová,
Velikonoční trápení na Moravě,
Míra Hepnar
- str. 7 Do Tisé za skalami a Kapitánem
Kidem, Amálka Předotová,
Po stopách stoleté dámy,
Jiří Chour
- str. 8 Robinsoni slavili 50 let oddílu,
Anežka Klabanová,
Zdeňka Formánková,
- str. 9 Uzlařská regata v Ostravě,
Jakub Kubayz Glas,
- str. 10, 11 Hořcová výzva
- str. 12, 13 Olympijský festival – Brno 2018,
Zdeněk Vejrosta,
- str. 14, 15 Česká rada je dvacetiletá,
Tomáš Novotný,
- str. 16 130 let Klubu českých turistů,
Vratislav Chváta,
- str. 18-20 Kočičina, Jiří Žralok Adamovič,
- str. 21 Hořcová výzva,
Miniturné ve školení ESO,
Tomek Hurt
- str. 22 Týpí jako domov, Kateřina Pejšová
- str. 23 Mikešovo nožobraní, Jiří Lukeš
- str. 24 Hořcová výzva
- str. 25 Zprávy z ústředí
- str. 26 Ohlasy
- str. 27 Expedice Polární záře,
Zdeněk Vejrosta

Zprávy z koupelny

Ahoj tomíci, plním úkol přespání na neobvyklém místě. Vybrala jsem si naši koupelnu. Hlavu mám u sušičky na prádlo a nohy u pračky, ve které se právě máchají věci z naší vodácké výpravy. Doufám tedy, že do rána budu spát pěkně v suchu, protože vody jsem si užila za celý víkend habakuk.

Abigail,
TOM Kadao, Opava

ANO, DĚTI, TOTO JEST MÝVAL SEVERNÍ.
JDE O CIZÁCKÝ, V TĚ NAŠÍ EVROPĚ NEPOVOLENÝ,
INVAZNÍ DRUH ZVÍŘENY. JE PŘÍSNĚ ZAKÁZÁNO
JE CHOvat, KRMIT I ŠATIT. A UŽ VŮBEC JIM NESMÍTE
POSKYTOVAT AJFOUN A BLONDÝNY!

Ve Frýdku-Místku skládali puzzle

Moravskoslezský kraj se v sobotu 10. března proměnil v hlavní město vyznavačů puzzle. Ten den se ve Frýdku-Místku pekelně soustředilo dvacet čtyři dvojic.

Soutěžní sobota začala vysvětlením pravidel a organizačních záležitostí turnaje. Pak už se začalo skládat. Úkolem dvojic bylo poskládat co nejrychleji tři různá puzzle a jedno, které se moc nepovedlo, si bylo možno opravit. Výsledek byl součet časů za všechna tři puzzle.

Součástí mistrovství byl pátý městský přebor v piškvorkách, do kterého se přihlásilo 29 hráčů ve třech kategoriích. Turnaj v piškvorkách probíhal systémem souborů každý s každým v rámci dvou skupin v každé kategorii. Nejlepší dva z každé kategorie postoupili do finálové skupiny, kde si rozdali souboj o celkového vítěze.

Na bezproblémový chod celého mistrovství dohlíželi rozhodčí z řad turistického oddílu KAM. Na závěr byly sděleny novinky pro příští rok – budou se skládat čtyři puzzle a turnaj v piškvorkách se přesune na jiný termín. Účastníci byli změnami nadšení a už teď se těší na další ročník, který se uskuteční v březnu 2019.

Jiří Šnapka
TOM KAM,
Frýdek-Místek

Lotři na jarkách aneb marodi ve mlýně

Nejprve trochu čísel: hronovští tomíci nachodili desítky kilometrů. Natočili přes 7 minut filmu, koukali se do okolí z výšky 570 m, našli 4 kešky a některým pacientům naměřili teplotu přes 38°C.

Na jarní tábor všichni jeli především s cílem poznat jiný kraj, další základnu tomíků. Poznali jsme pro nás zcela nový ráz krajiny, ale nejvíce nám učaroval mlýn. Mlýnské kolo se skutečně točilo, mlýn hlídal statný pes Kulich, poznali jsme nesmírně milé správce a v kamnech se topilo, stejně jako v Dědově.

Co jsme ale nečekali a co stalo se hlavním tématem tábora, bylo **marodění**. Zvýšené teploty, horečky, zasáhly polovinu osazenstva. Nastalo nové dobrodružství – marodění ve mlýně. A to, vážení přátelé, nezažije každý.

Lotři natočili dva filmy, zahráli si bräinball, zaskákali do dálky, sjeli několik úseků potoka po ledu, našli na staré

střelnici vystřelené nábojnice, poznali Li-toměřice také ve dne (v noci je poznali při Vyzvědačích v listopadu), nakrmili kozy, utkali se ve stolních hrách a uvařili mnoho skvělých večeří. Zkrátka, na jarní prázdniny budeme vzpomínat ještě velmi dlouho. Návštěva Oparenského mlýna určitě nebyla poslední, Milešovka zkrátka musí být dobytá!

Mrkněte na videa z akce! Zadání znělo: Za 5 hodin vymyslete scénář, nafotíte a nastroíte film, kde bude vidět prostředí mlýna a ve kterém budou účinkovat všichni.

Karel Neuschl,
TOM Lotři, Hronov

BENECKO 2018

Je prastarým oddílovým zvykem, že v čase pololetních prázdnin vyjíždíme na lyže. Vždy na stejné místo, na Benecko. Uprostřed sjezdovek stojí malá škola, která se pro nás stává základnou, kam můžeme nastěhovat saky paky a rozložit své spacáky. I letos jsme se už dlouho dopředu těšili, připravovali lyže a balili vše potřebné. Ve čtvrtek při odjezdu jsme se sice nesešli všichni, několik kamarádů přemohla chřipka, ale dali jsme jim slib, že budeme lyžovat i za ně.

Náš autobus, plný dětí a lyží, vyjel směr Krkonoše. Po skoro dvou hodinách jízdy jsme zastavili před známou školou. Ještě ten večer, po řádné aklimatizaci, jsme se rozdělili do výkonnostních skupin, zahráli si pár her, chvíli bojovali s pavoukem Rudohlavem a šli spát. Ráno po rozcvičce jsme konečně mohli vyjet na svahy. Každé družstvo si našlo podle obtížnosti ten svůj. Začátečníci zamířili na cvičnou loučku a ti úplně nejlepší se vydali sjíždět Kejnos nebo prudkou Lišku. Začali jsme do bílého sněhu malovat své obloučky a předvádět odvážné skoky i krásné pády. Ze sjezdovky jsme sjeli jen v čase oběda, pak trocha regenerace a znovu vzhůru dolů.

Ze začátečníků se stali postupně lyžaři a z dobrých lyžařů mistři. A večerní lyžování, to byla teprve paráda! Upravené sjezdovky, barevná světýlka na přilbách, no prostě krása. Ten den každý po večerce docela rád zalezl do spacáku, aby doplnil síly na druhý den. Sobotní ráno nás přivítalo novým sněhem, rozcvička venku jen v trenkách byla o to veselější. Pak honem trocha hygieny, pořádná snídaně a znovu na svahy. Čekal nás oddílový kontrolní závod. Každý borec jel na hranici svých možností, ale ten nejlepší byl jen jeden. Nenápadný **Věna Bobeš Hanuš** zvítězil ve své kategorii a dosáhl absolutně nejlepšího času. Na druhém místě skončil **Matěj Mimoň Dušek** a na tom třetím **Maty Fox Nedvěd**. V kategorii starších byl první **Maty Erbr**, druhá **Áňa Blesková-Jančíková** a to třetí místo obsadil **Patrik Krteček Wenzel**.

Po ukončení závodu jsme se znovu rozjeli po různých sjezdovkách, užívali a lyžovali až do úplného sebezničení. Na večerní lyžování jsme se sešli na naší nejoblíbenější sjezdovce a společně prožívali tu krásu tmy, bílého sněhu a světýlek. No a pak tu byl najednou pozdní večer. Z posledních sil jsme se přesunuli do prostor školy, zavrtali se do spacáků a nechali si něco krásného zdát. Třeba o lyžování na Benecku. Ráno nás čekalo už jen balení, uklízení, hledání ztracených věcí a nalézání věcí, které sice nejsou naše, ale co kdyby... Všechno vybavení jsme za použití značné síly nacpali do batohů, ty naskládali do autobusu a ahoj Benecko! Zase za rok. Děkujeme všem, že lyžovali i hlavou a tedy bez úrazu.

*Míra Hepnar,
TOM Kadeti, Červený Kostelec*

DUBICE

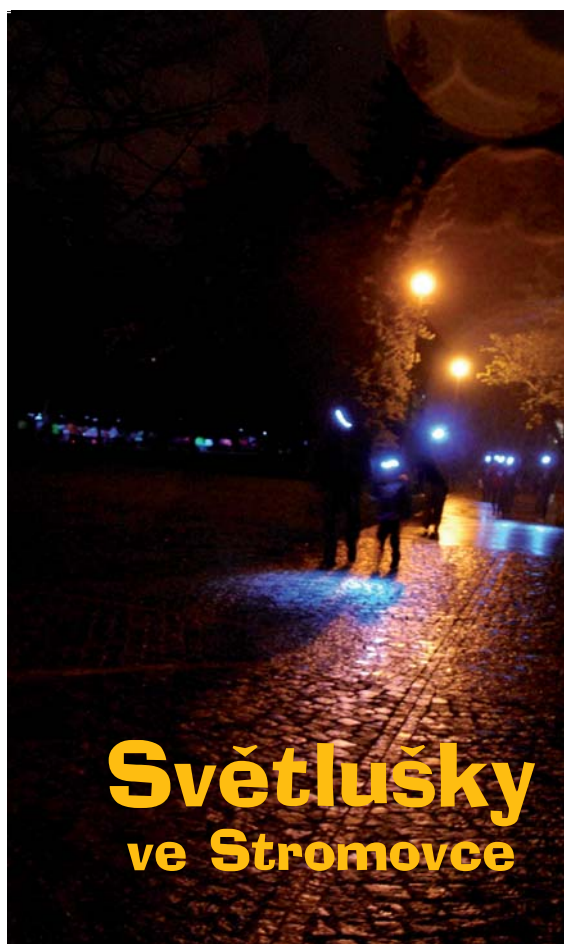
Po pár letech jsme se s oddílem opět vydali do Dubice. V asociálním domečku jsem byl po dlouhé době a musím ocenit krásnou novou podlahu i další mnohá vylepšení, která se zde odehrála.

Prostředí nedalekého Pekla je opravdu pestré, je velmi vhodné na různé hry. V sobotu dopoledne jsme tam hledali uprchlé trestance. Naštěstí se je podařilo všechny pochyťat.

Odpoledne strávené v českolipském aquaparku děti opravdu nezklame. Zábavné bylo hlavně focení pod vodou. Děti by tam vydržely i déle, jen my, vedoucí, jsme byli rádi, když už jsme zase byli všichni venku. Hraní her po večerech na chalupě, kde se angažovali hlavně kapitáni družin, také stálo za to. No a v neděli rychlá polévka, pak následoval odjezd domů. To jsou informace z víkendové akce shrnuté do pár rádků. Všem doporučuji!

*Jára Lepšík,
TOM Bobři, Ústě*

Světlušky ve Stromovce

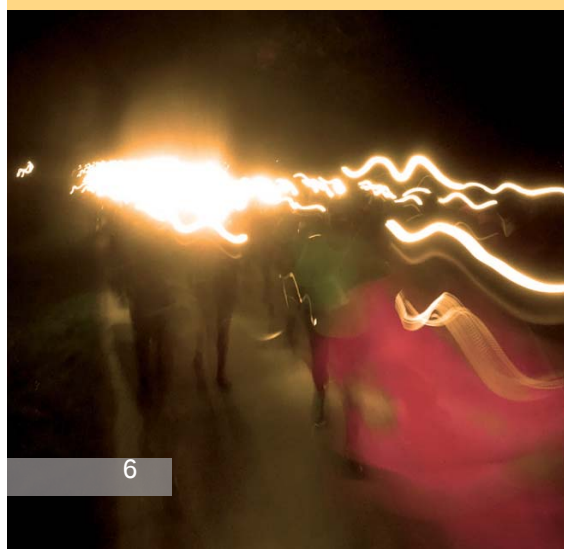
Po roce se opět běžel v Praze Noční běh pro Světlušku. V pražské Stromovce se ve čtvrtek 12. dubna sešla padesátka tomíků, aby s hořcem v srdci a na vlajce běžela pro dobrou věc. Spolu s šesti tisíci dalšími běžci utvořili nekončící roj čelovek, který temnou nocí proběhl trasu dlouhou 2,5 a 4,5 km.

Výtěžek ze startovného, jak jistě víte, putuje pro sbírku Nadačního fondu Českého rozhlasu Světluška, který pomáhá zrakově postiženým lidem.

A kdo běžel? Nejvíce běželo Kulišků z Roztok, pak S. T. A. N. z Prahy, v menších počtech pak běželi TOM Táborníci a Světlušky, TOM Veverk, TOM Robinsoni a TOM Arachné. Účast všech tomíků nás moc potěšila. Nezáleží zas až tak na množství běžců, jako spíše na chuti podpořit a dobrovolně se zúčastnit akce, která pomůže potřebným.

Záříme v TOM se Světluškou!

Anežka Klabanová

Velikonoční trápení na Moravě

Hody, hody, doprovody, už nám tečou jarní vody. Protože o Velikonocích se otvírají nejenom poklady, ale také řeky, nemohli jsme zůstat doma. Zamířili jsme na Moravu. Navzdory velice chladnému počasí třicet odvážných vyjelo směrem Bludov.

Čekalo nás sice trochu nepohodlí, chladu a mokra, ale taky spousta dobrodružství a krásných zážitků. V chladných vodách Moravy jsme ujeli 36 perných kilometrů a učili se vládnout pádlem i zodpovědnosti za loď a kamaráda. Přestože jsme jeli převážně v dětských posádkách, *nebylo mezi námi čochtanů*. Občas jsme nějakou krizovou situaci řešit museli, vše ale s přehledem a bez paniky.

Mimo hlavní program na vodě jsme stihli ještě mnoho dalších aktivit. V tělocvičně jsme si zahráli vybíjenou i fotbalík, absolvovali výcvik v baseballu a uspořádali Bludovskou olympiádu, tak zvanou Bludiádu. V této soutěži udivil několika krásnými výkony Maty, ale k vítězství mu to nestačilo. 1. místo získal Tom, 2. místo Maty, 3. Turbo. Pobavili jsme se při pěkné pohádce o vygumovaném rytíři, kterou předvedli Draci, odzkoušeli jsme své znalosti při kvízu, který připravila Hádata. Navštívili jsme safari, upletli pomlázky, přešli Lupenické hory, v Zábřehu se vykoupli v bazénu.

Prožili jsme tak čas opravdu naplno a jsme připraveni k dalším dobrodružstvím. Nebojíme se, neřukáme. Kadeti umí, mohou a chtějí.

Ahoouoooooj

*Admirál Míra Hepnar,
TOM Kadet,
Červený Kostelec*

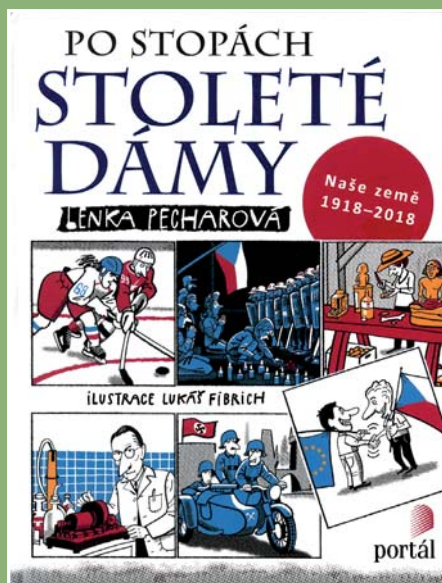
Do Tisé za skalami a Kapitánem Kidem

Začátkem jara jsme se všichni opět sešli na vlakovém nádraží. Moc jsme se těšili na další společnou výpravu, tentokrát do Tisé – na skály. Ubytovali jsme se v útulném domku místních pionýrů s výhledem přímo na místní pískovcové věže, a pak, hned po rychlém obědě, jsme vyrazili. Cestou jsme se zastavili u hrobu Jaroslava Velinského neboli Kapitána Kida a zapálili mu svíčky. Nahoře jsme pak po číselech prošli všechny skalní útvary, co jich tam jen bylo.

Protože bylo trochu vlhko, museli jsme být při skalních průzkumech opravdu opatrní, rizikové bylo hlavně slézání prudkých schodů. Skály byly ale nádherné. Měli jsme k nim i doprovodný komentář z průvodce a vždy jsme ještě společně hádali, čemu se která podobá. To byla legrace!

Po návratu do chalupy jsme hráli spoustu her jako třeba **líbačku za kačku**, **hry pro choromyslné** a mnoho dalších. Také jsme si rozdali role na blížící divadelní přehlídku Cimrman by se divil v České Lípě a po večeri se společně dívali na film o lese. Ráno nás čekal úklid a cesta domů. Moc jsem si to užila! Škoda, že jste nejeli taky!

Veronika Amálka Předotová,
TOM Veverk,
Brandýs nad Labem

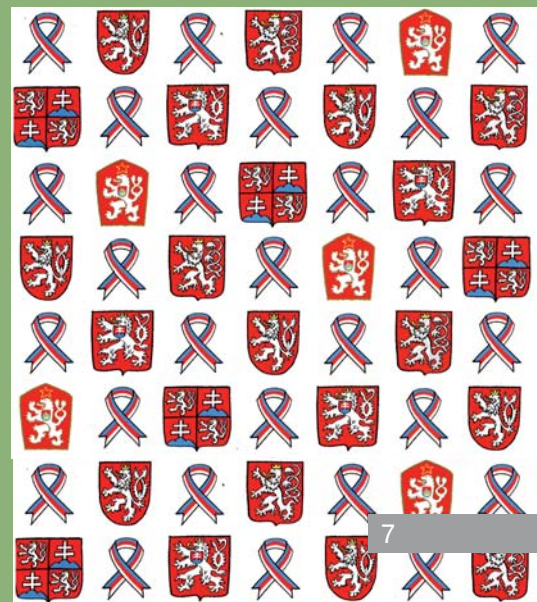
Právě na letošní rok vychází velké kulaté jubileum – sté výročí vzniku Československa. Nová knížka Lenky Pecharové je určena dětem, které se chtějí něco dozvědět o vzniku naší republiky. Je psána zajímavým způsobem: kapitoly jsou tvořeny jednotlivými roky.

V každém z nich je vylíčena nějaká důležitá historická událost, případně nějaká zajímavost, která zpestřuje hlavní téma knihy a přispívá k její zábavnosti. Děti tak třeba zjistí i to, kdy byla vynalezena hra Pexeso, kdo vymyslel kontaktní čochy nebo co znamená zkratka SUNAR. Knihu oživují dobové vtipy a provázejí nejružnější kvízy.

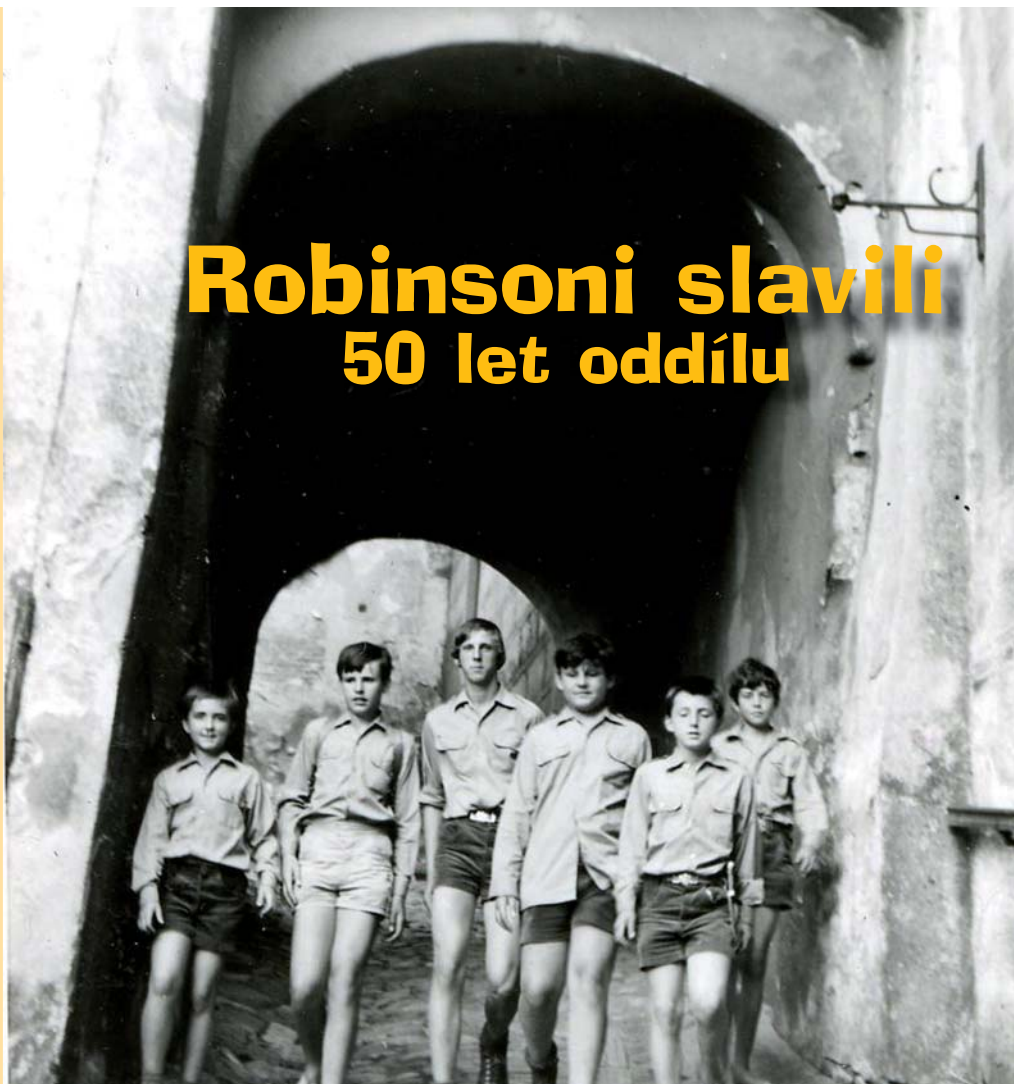
Knížka je doprovázena obrázky Lukáše Fibricha. Ten víc než 25 let spolupracuje s časopisem ABC, ilustroval desítky knih, namaloval i řadu komiksů.

Publikaci Po stopách stoleté dámy vydalo nakladatelství Portál v roce 2018.

Jiří Chour

Robinsoni slavili 50 let oddílu

odmyslitelně spjata dodnes. V letech 1969-1970 patřil oddíl mezi kluby Jaroslava Foglara. A protože všem, kteří nesouhlasili s okupací, byla zakázána práce s dětmi a zároveň v roce 1970 byla zrušena činnost Junáka, Sokola a také Foglarových klubů, přešli jsme do oddílu turistiky pod ČSTV. A po znovuoobnovení Klubu českých turistů jsme v roce 1990 vstoupili do KČT, ve kterém jsme dodnes.

Od roku 1991 jsme členem Asociace TOM a mezi tomíky už 27 let spokojeně žijeme. Jezdíme na tábory, na výlety a do hor, hrajeme divadlo a brigádníčíme. V Poděbradech pořádáme Pohádkový les, který letos bude mít už 24. ročník.

V posledních deseti letech je naším největším členem mamut Heřman, který krom toho, že je aktérem Pohádkového lesa, cestuje po republice a po zahraničí jako okrasa a výstavní exponát.

V roce 2007 jste možná byli právě v Poděbradech na tomickém festivalu Kukla anebo v roce 2010 jste do lázeňského města přijeli na sněm Asociace TOM.

Za těch 50 let jsme vystřídali několik kluboven a posledních třináct let bydlíme spolu s mamutem v malém domečku na poděbradském Žižkově.

Současným vedoucím je Nem (Jan Rydlo) a máme okolo 30 aktivních členů. Děti jsou rozdělené do dvou družin, mladší se jménem *Pátci* a starší se jménem *Robinsoni*.

Poděbradští Robinsoni o víkendu oslavili 50 let. Slavilo se 7. dubna 2018. Od založení původně čtenářského klubu uplynulo už spousta času. A během té doby oddíl působil v různých obměnách a pod několika organizacemi, spolu se kterými prošel klidnými i nesnadnými roky.

Začalo to čtenářským klubem a jeho družinou Robinsonů, kterou na začátku roku 1968 založil Jára Formánek na výzvu redakce Klubu mladých čtenářů. Robinsonova družina dostala číslo 94 a dala si ho do znaku. Postupně se k prvním šesti členům (Jaroslav Formánek, Zdenka Zákostelecká, Jaroslava Blümllová, Jiří Kukul, Libor Malík a Zdeněk Turner) přidali další a z družiny vznikl samostatný oddíl.

První rok oddíl vedla Ema Zákostelecká. Ta doba, které se říkalo Pražské

jaro, byla bouřlivá a vyvrcholila 21. srpna 1968 okupací sovětskými vojsky. Ještě dva dny před okupací jsme se vrátili ze svého prvního putovního tábora podél Sázavy. Při tomto putování byl objeven hrad Sion, který je našim sídelním hradem. Druhý rok převzala oddíl Zdena Formánková (Sisi), která v oddíle působí a je s ním ne-

Do příštích padesáti let si neskromně přejeme mnoho nadšených dětí a zapálených vedoucích, abychom na příštích oslavách mohli promítat další desítky vydařených fotografií.

*Anežka Klabanová, Zdeňka Formánková,
TOM Robinsoni, Poděbrady*

Uzlařská regata

2018

v Ostravě

Je tomu už více než 35 let, kdy se poprvé ozvalo „Připravit, pozor, start!“ na první Uzlařské regatě. Ta se konala 4. února 1984 ve Středisku volného času na Ostrčilově ulici v Ostravě. Letos tomu nebylo jinak, snad jen s tím rozdílem, že místo vysloveného „start“, se ozval výstřel ze startovací pistole.

Výstřelem to vždy začne, pak už jenom co nejrychleji doběhnout ke kůlu, uvázat rychle loďák, ambulák, zkracovačku, škoťák, rybařík, nezamotat se do dračáku a rychle zastavit časomíru. To vše se dá s trochou cviku zvládnout za 50, 40, 30, 20, ale i **15,58 sekundy!** To nám letos opět ukázal Jirka Vilhelm z oddílu Střelka. Ale nejrychlejší čas v této soutěži nemusí vždy znamenat absolutní vítězství. K jeho dosažení je třeba proboujet se přes rozběhová dvě kola v kategorii, stát se vítězem své kategorie a pak se poměřit s dalšími sedmi borci ve hvězdně obsazeném superfinále, kde pouze vítěz se může zvěčnit na podstavě putovní Uzlařské regaty! To se podařilo **Jáchymu Markantovi z oddílu Průzkumník**, který se do superfinále proboujel jako vítěz kategorie Mořští vlci a odvezl si tak putovní cenu absolutních vítězů.

Vítězové jsou všichni, kteří našli odvahu se porovnat s přáteli, kamarády napříč oddíly. Všichni ti, kteří vytvořili perfektní, elektrizující atmosféru na tribunách a burcovali své kamarády, kteří zrovna vážali

na dráze a soupeřili nejen s časomírou. Vzdejme tedy hold vítězům jednotlivých kategorií, a to od těch nejmenších talentů, kterým bylo 3 a více let, až po veterány a zkušené harcovníky.

Uzlařská regata je i společenská akce, kde se setkávají stávající, ale i bývalí členové oddílů, kde se vzpomíná na to, co jsme společně zažili. Setkávají se zde oddíloví vedoucí i stálí nestoři a podporovatelé této letité soutěže. Jak moc je to střední záležitost? Jako příklad bych uvedl, že poslední čtyři z pěti ředitelů Uzlařské regaty se stále aktivně účastní a přispívají k posunu a rozvoji.

A co pro vás připravujeme na ročník s pořadovým číslem 36? Krom rozvoje technické části taky chceme spojit soutěž s dobročinností či prevencí a příští rok uspořádat se Světluškou, kde budeme moci pomoci dobré věci a vyzkoušet si, jak se žije lidem bez zraku a zkusit si uvázat regatu poslepu. Taky budeme usilovat o spolupráci se záchrannými složkami, kde si budou moci účastníci vyzkoušet první pomoc, nebo se seznámí s prací policie, a tak podobně.

Další ročník se uskuteční v Ostravě **19. ledna 2019**. Přijďte se podívat a zasloužit si s nejlepšími uzlaři v republice! Za rok v Ostravě AHOJ!

*Jakub Kubayz Glas,
ředitel Uzlařské regaty*

Nelidský řev otrásl Ostravou

Poklidné ostravské ráno bylo narušené nelidským řevem. Přivolaná policejní hlídka nemusela dlouho pátrat, odkud se řev ozývá. Jak bylo ovšem jejich překvapení, když po vylovení dveří a vniknutí do bytu zjistila, že se nejedná o nahlášené domácí násilí, ale úplně o jinou činnost.

Nezodpovědný S.P. (52), který se vydává za vedoucího jakýchsi tomíků, stál ve sprchovém koutě a šíleně řval. Tekla na něj studená voda. Když chtěla hlídka vodu zastavit, vedoucí je se slzami v očích prosil, aby to nedělali, že bude muset celý cyklus plnit znovu. Stále blekotat cosi o nějaké Hořčičákové či Hořcové výzvě (přes drkot zubů mu nebylo rozumět).

Poté, co hlídka použila donucovací prostředky a vyvekla S.P. ze sprchovacího koutu, se dotýčný uklidnil a nechal se pokojně odvést na služebnu, aby podal patřičné vysvětlení.

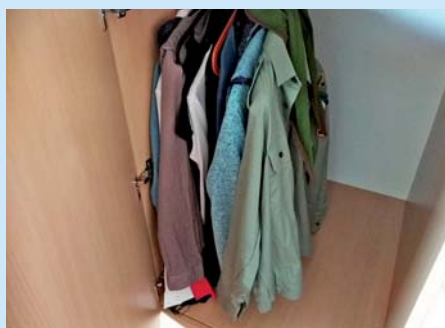
*Stanislav Prais - Permon,
TOM SIRIUS, Ostrava*

Sedm statečných

7 odvážlivců, 7. března ve 20:19. Počasí vypadá slibně, hvězdy jdou krásně vidět, únava se ještě neprojevila. Skvělá příležitost pro strávení noci pod širým nebem! Plně vybavení vyrážíme do přírody a za krátko usedáme k ohništi. Oheň praská, lesem se ozývá náš smích, využití usínáme ve spacácích.

*Alča Žáková, TOM Zlaté šípy,
Valašské Meziříčí*

Noc ve skříní

„Dobrou noc“, říkám. Zavřou se dveře a pruh světla zmizí. Fajn, jdu na věc. Otevřu skříň. Je tu nějak moc věcí. Dobře. Všechno vyhodím na zem a jdu hledat deku. Měla jsem takovou chlupatou a měkkou. Áá, tady je. Strčím ji do prostoru asi padesát na padesát centimetrů. To se teda bude spát... Už si jen vezmu polštář, peřinu, budík a schoulím se do měkké deky. Myslela jsem, že plnění úkolu číslo 80 bude obtížnější!

*Adél Kundrátová,
TOM Zálesák, Hlučín*

Amnestie

Stavění obyčejných domečků pro skřítky mě nikdy nebavilo. Vždyť už jich musí existovat tisíce! A tak se zrodil nápad. Nevěřím, že všichni žijící skřítky jsou hodní. A kdo kdy postavil pro skřítky takové vězení? Musím říct, že se nám nakonec moc povedlo. Má jen jedinou vadu. Vzhledem ke své velikosti se vězňové dostanou bez větších potíží skrz mříže na svobodu.

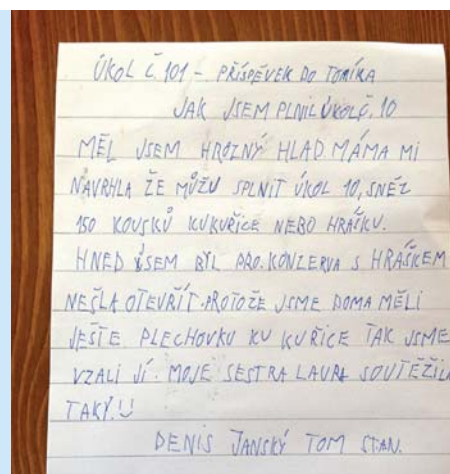
Alena Roblíčková, TOM Delfini, Brno

Micák

Ahoj, rád bych se představil. Říkají mi prostě Micák a jsem na světě teprve chvíli. Ale už teď se těším, až budu dělat radost všem kolem sebe. Každý můj šev sice není úplně dokonalý, ale Lóri – moje tvůrkyně – říká, že o to jsem unikátnější. Tak na viděnou!

Anna Lörinczová, TOM Otrokovice

Jak chutná jar s prdopečem

Plnila jsem úkol Vytvoř si vlastnoručně bublifuk. Dělat jsem spoustu bublin, ale najednou jsem foukla moc a omylem jsem bublinu vdechla a – polkla. Rychle běžela k umyvadlu, abych si vypláchla pusku. Potom jsem si musela dát zmrzlinu a ještě tyčinku, abych zahlala tu nechutnou pachut, stejně jsem ji ale ještě dlouho cejtala a kašlala! Připadala jsem si jak pejsek v pohádce, když snědl mejdlo.

*Ditka Antošová-Dituše,
TOM Kulíšci, Rostoky*

Jak nevyrobit hračku

Připravil jsem si tři špejle, papír a lepenku. Vzal jsem papír a slepil ho lepenkou, vypadalo to jako obří kabelka. Přilepil jsem tam 2 špejle a první jsem rozlomil. Vypadalo to jako stolek (obr.1). Přikreslil jsem tomu oči. Celé se to rozlepilo (obr.2). Nedrželo to vůbec! Pak jsem mu omylem šlápl na hlavu (obr.3), tak jsem to vyhodil do koše a udělal jsem novou hračku.

*Fanda Chocholáč alias Fanta3,
Lotři, Hronov*

Jaká je?

Tajemná, očekávaná, překvapivá, zábavná, usvědčující, veselá, těžká, jedinečná, neopakovatelná, povzbuzující, spojující, tvořivá, motivující, odhalující, přesvědčující, smysluplná, neočekávaná, pilná, nespící, nevzdávající, dobromyslná, obětavá, kontrolující, objevující, konkurující, soutěžící, převratná, bodující, chápající a někdy, bohužel, i nechápající!

*Dája Gachová,
– TOM Tuláci, Frýdek-Místek*

Kmet pod mostem

Měl bych na vedení soutěže jeden dotaz. Jak mám vysvětlit manželce, že i když je mi 34, mám vážené povolání, jsem po dvou nočních, mám rozestavěnej barák a dva dny zpoždění s oslavou výročí svatby, tak musím jít na hodinovou procházku s miminem zrovna pod most?

*Karel Karásek – Charlie,
TOM Čtvrka, Znojmo*

Berle nejsou překážkou

Jak se cítíte, když jen tak vyskáčete 183 schodů na rozhlednu, škrábete se na zrceninu, chodíte bez bot a se zavázanýma očima, koukají na vás jako na blázna, protože se při každém kroku podpíráte berličkami? Mě to ale neodradí, hořce sbírám dál!

*Jája, Jarmila Póčová,
TOM Oftalmo, Brno*

Práce kvapná – úkol znovu

Na fotce ukazují můj neúspěšný pokus o splnění dvou úkolů najednou. Kdybych jen byl chytřejší a přečetl si, že stanovat je povoleno pouze v přírodě. Aspoň jsem se vyspal do hořcova a mám skvělý zážitek, který není zrovna běžný.

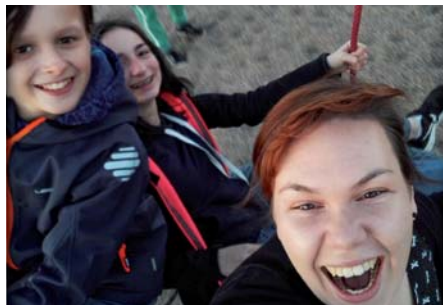
*Jakub Vantuch,
TOM Tuláci, Frýdek Místek*

Fučák na Sněžce

Dneska jsme šli na Sněžku (úkol 98). Šli jsme pořád mezi Českem a Polskem. Bylo tam tolik sněhu, že se ani nedalo chodit, foukalo tam, až jsme se báli, že odletíme do Polska a létaly kroupy jako blázen. Zdálo se mi, že jdeme snad na Mount Everest. Až tam půjdu znovu, tak jediné v létě a lanovkou, abych to nemusel znova vycházet.

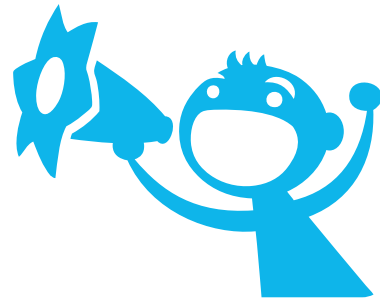
*Jirka Duháček,
TOM Robinsoni, Poděbrady*

Hořcová výzva probouzí!

“Crrrrr,” zvoní budík v 6:50. Vstávám a dávám si 5 minutovou rozčivku a posleze i 15 vteřinovou ledovou sprchu. Později běžím na náměstí, kde místo 30 minut trávím 3 a půl hodiny. Odpoledne ještě zvládnou návštěvu muzea a splnit dobrý skutek, večer přišiji knoflík a hurá spát. Díky za hořcovou výzvu, probudila mě!

*Kristýna Kvíky Beránková,
TOM Dakoti, Česká Lípa*

Sádrač na lovu kukuřice

Zdravím všechny tomíky! I když mám obě ruce zlomené, tak se snažím plnit úkoly Hořcové výzvy ze všech sil! Na cyklovýlet ani na plavbu na vlastnoručně vyrobeném plavidle to nebude, ale kukuřici jíst můžu.

*Jiří Kadleček -Jurda,
TOM Sůvy, Praha,*

Nervy jako špagety

Dnes jsem se rozhodl pro splnění dalšího úkolu – uvařit špagety a omáčku. No povím vám, nebyla to sranda. Nejdříve jsem zapomněl osolit vodu. Pak se mi špagety přichytily, ale zachránil jsem je. No a nakonec, když jsem smažil cibulku, tak mi záhadným způsobem začala hořet. To už mamka nevydržela a odešla. Ale mně se nakonec oběd povedl a najedli jsme se.

*Kubajz
TOM Dakoti, Česká Lípa*

Olympijský festival - Brno 2018

V termínu od 9. 2. do 25. 2. 018 probíhal v Brně jeden z olympijských festivalů. Právě zde jsme měli možnost prezentovat turistiku. V programu Zážitková turistika se představily turistické závody, Asociace turistických oddílů mládeže a Klub českých turistů.

Po složitých jednáních byla na konci listopadu přípravou pověřena Rada turistických závodů prezentací. Po dohodě s možnými realizátory a ČOV bylo jasno - jdeme do toho v Brně. Zdeněk Vejrosta a Tomáš Fúsek se ujali taktovky, vymýšleli koncepci, jednali s vedením obou spolků a s ČOV. Přípravovaly se propagační nástěnky, vyráběly se hry, vznikly originální učební pomůcky pro turistický závod, navrhoval se design průkazů, pamětních listů, připravovaly se propagační listy jednotlivých disciplín turistického závodu, pracovali jsme na memorandu s ČOV.

Po domácí přípravě expozice se pro nás vše rozběhlo již 7. 2. a 8. února, kdy v pavilonu Z na brněnském výstavišti probíhala instalace celé turistické prezentace.

V pátek 9. února vše začalo a roztočil se maraton **17 dní, což představovalo ne-skutečných 214 hodin**, kdy vše muselo bezchybně fungovat. Návštěvníci našeho stánku byli seznámeni s projektem Zážitková turistika - získávali informace o Asociaci TOM a o Klubu českých turistů. Mohli si projít krátkou přípravou na turistické závody se závěrečným mini závodem, mohli si zahrát dřevěné stolní hry, včetně unikátního doplňování puzzlů do hradu Špilberk, malovaly se turistické značky. Velkému zájmu se těšila i mapa, kam návštěvníci naší expozice zapichovali špendlíky podle svého bydliště - mapa České republiky byla hustě pokryta a okolo za hranicí ČR se špendlíky doplněné

vlažečkami, pyšnily i názvy účastníků z jiných zemí (Slovensko, Rakousko, Rusko, Polsko, Maďarsko, Ukrajina, Španělsko, Itálie, Německo, Austrálie, Brazílie, USA).

Expozici Zážitková turistika prošlo za dobu konání olympijského festivalu více než **10 000 návštěvníků** a 4 261 jich prošlo naším mini turistickým závodem.

Byli jsme pozváni jako VIP hosté na slavnostní zahájení olympijského festivalu v Brně, Vratislav Chváta, Zdeněk Vejrosta a Tomáš Fúsek odkrývali taje turistické závody při debatách s dalšími hosty ve stánku Olympic family.

Mimo nepřetržitý chod naší expozice bylo připraveno osm debat Na slovíčko - povídání o turistice a aktivitách okolo ní

(turistické závody, závodnická příprava, turistické značení, fungování oddílů mládeže, zahraniční aktivity, výchova).

V sobotu 10. února proběhla mini exhibice s předáváním olympijských medailí, 17. února byl připraven program pro děti Na Špilberku straší a 23. února další speciální dětský program Bláznivé zimní sporty.

Podarilo se nám dostat i na fotky uveřejněné v Deníku Olympijského festivalu a v neděli 11. února i na hlavní pódium - zde pak společně s moderátorem ČT Danielem Stachem Zdeněk Vejrosta rozmlouval o turistice, mládeži, turistických závodech a proběhlo zde také slavnostní předání ceny za přínos pro turistické závody.

Pomyslnou štafetu po předsedovi ČOV Jiřím Kejvalovi dostal Tomáš Fúsek za dlouhodobě vynikající sportovní výsledky a nepřehlédnutelný propagační design turistických závodů.

Vše jsme zaštiťovali vlastními silami, za částečné pomoci olympijských dobrovolníků, na které se podíleli tomíci z TOM Rokytá Brno, TOM Vltavský paprsek Kralupy nad Vltavou, TOM Stopaři Mikulášovice, TOM Šikulové Kralovice a TOM Tuláci Frýdek-Místek. Celkem nás bylo 64 organizátorů různého věku a právě ti nejmladší dodávali naší expozici neopakovatelnou atmosféru. Skladba lidí se ukázala

jako skvělá volba - ze všech sršela pohoda, energie a zapálení pro společnou věc. O všem svědčí zápisy návštěvníků v naší olympijské knize.

Pěťadvacátého února vše skončilo - rozebrala se expozice, vše se uklidilo a odvezlo. Vše je úspěšně za námi, ale zejména naše realizátory budou vzpomínky provázet hodně dlouho. V nastoupené cestě

propagace turistických závodů a turistiky jako celku, kterou jsme zahájili v Rio parku na Lipně v roce 2016, jsme úspěšně pokračovali i na olympijském festivalu v Brně 2018.

Jsou před námi další cíle a výzvy a věříme, že společnými silami našimi, ve spolupráci s vedením obou našich spolků a Českého olympijského výboru je dokážeme naplnit.

Doplňující informace o celém průběhu Zážitkové turistiky můžete najít na našem webu:

http://www.turisticky-zavod.cz/index.php?page=olympijsky_park_Brno

*Zdeněk Vejrosta,
TOM Vltavský paprsek,
Kralupy nad Vltavou*

Česká rada je dvacetiletá!

Tedy ještě zcela ne, ale brzy bude.

Před dvaceti roky touhle dobou vše plnou parou směřovalo k jejímu založení.

Připomeňme si, že to bylo krátce po tzv. Klausových úsporných balíčcích a po tom, co jeho vláda padla a nahradil ji úřednický kabinet vedený guvernérem Tošovským. V ministerstvu školství vystřídal překladače a básníka Jiřího Grušu filozof Jan Sokol.

Po dvacetiletí plavby s plachtami hrdě napnutými i mírně zplihlými, po odvážném křižování rozbouřených vod i pohupování v bezpečných kotvištích se do Rostok znovu vrací. Samozřejmě jen na chvíli. Z lodi je dnes loď s tisíci pasažéry a nikdy nekončícím posláním...

Mili přátelé,
České radě dětí a mládeže bude co nevidět dvacet roků.
Chcete si její narozeniny připomenout s námi?
Pokud ano, rádi Vás přivítáme
12. června 2018 od 17 hodin v zámku v Rostkách.
Poznamenejte si prosím úterní podvečer – a přijďte!

Na shledanou se těší

Aleš Sedláček, předseda ČRDM
Tomáš Novotný, místostarosta Rostok

Svoji účast, prosím, potvrďte na www.crdm.cz/20let
nebo na e-mailu: sona.polak@crdm.cz

*Ilustrační pozvánka, akce je jen pro zvané.
Díky za pochopení.*

zinárodně ukotvit, obstáli v (doslova) boji s konkurenční platformou – Kruhem dětí a mládeže. Tehdejší protivník, šéf Kruhu sdružení dětí a mládeže, si nějak popletl účty a milionovou sumičku jaksi odklonil. Jeho spolek se rozpadl... a bylo sjednoceno.

Začali jsme vydávat ARCHU – také u tomiků se živě debatovalo, zda časopis k něčemu je. Je, byl a věřím, že i bude. Že často plytké a úryvkovité žvanění na sociálních sítích nevytláčí možnost přečíst si tištěné, podrobnější a poctivé slovo, které

A to byla naše chvíle! Naštvaní balíčky, rozuměj škrty, které spolkům připravily nejednu horkou chvíli, rozmrzení tím, že několik předchozích ministrů (za všechny: pyšný Ivan Pilip) se s námi moc nebavilo, vedení i jinými ušlechtilými důvody, přistoupili jsme k akci.

Bylo jasné, že spolky potřebují něco jako stavovskou komoru, platformu či spolek spolků, který je bude hájit a který z mnoha hlasů udělá jeden, ale o to silnější.

Scházeli jsme se od podzimu 1997 na „Senu“ a postupně se poznávali – Jana Vohralíková, tehdy v čele sdružení Ymca, skauti Jiří Navrátil a Josef Výprachtický, šéf folklorníků Zdeněk Pšenica, pionýr Martin Bělohlávek, Kocour Mikeš, táborník, moje maličkost...A také Franta Roun z Národního informačního centra mládeže a Aleš Kratochvíl z Asociace křesťanských sdružení mládeže.

V zimě se třibily názory, na jaře jsme vymysleli název, zkraje léta namaloval Jirka Chour na pivní tácek lodičku, která se pro národní radu plaví dodnes.

Ministerstvo školství nám dalo něco peněz do začátku nového spolku a 7. července jsme na zámku v Rostkách podepsali zakládací listinu.

My zakladatelé jsme zasedli v prvním představenstvu a s chutí se dali do díla, v tvořivém nadšení. V čele s ráznou, energickou a nápaditou Janou Vohralíkovou.

Co se dělo pak?

Rozeběhla se běžná agenda. Někdy nudná, jindy vzrušující. Pořádali jsme první Bambiriády, zaměstnali několik pracovníků(řediteli kanceláře byli například pionýr Martin Bělohlávek či skaut Jiří Edy Zajíc), chodili za politiky, drali se o víc a ještě víc peněz pro spolky a na jejich hromadné pojištění, snažili se me-

sice není jak lajkovat, ale které dává smysl a kvůli kterému se na čtenáře nevalí hned stovka mnohdy připitomělych komentářů.

Začaly i první sváry. Ten největší se týkal svazáckého majetku. Tehdejší šéf skautů a tehdejší předsedkyně národní rady nenašli společnou řeč a dr. Navrátil z představenstva i České rady poměrně rázně odstoupil.

Mrzelo mne to, protože jsem ho měl rád a protože jemu a Josemu dalo obrovské úsilí, aby přesvědčili konzervativnější část své členské základny pro vstup do České rady dětí a mládeže. Skauti se tehdy, po svých děsivých zkušenostech z doby bolševismu, bránili jakémukoliv „zastřešení“, část nesla špatně to, že by měla být v jedné partě s pionýry...

Jiří Navrátil byl v tomhle v tom nejlepším slova smyslu pokrokový, navíc velkorysý, s nutnou dávkou předvídatosti.

Skauti v parlamentu (například Mi-

se dotýkají dětí a mladých lidí. Byl bych rád, kdyby to uměla pravidelněji, stejně jako „nabírání“ témat sociálních. Ale díky i za stávající stav.

A co role tomíků v národní radě? Našimi zástupci v představenstvu rady byli postupně Tomáš Novotný, Vít Madron, Ondřej Šejtka (v roli místopředsedy, dnes šéfa kanceláře), naposledy Tomek Hurt. Tomíci se poměrně mohutně zapojují do řady vyhlašovaných „čmrdích“ podniků, jako vyslanci ČRD se občas objevují v Izraeli... Rada se ujala na náš popud projektu Elektronické správy oddílů (ESO) a dovádí ji do solidní podoby.

Ať to nezní jako fráze, ale myslím, že to za to stálo. Že z dávného naštvání a pocitu, že se s námi stát nebaví a že je potřeba se domluvit na tom, že *se domluvíme*, vzešlo smysluplné, potřebné a funkční uskupení.

Všechno nejlepší i do dalších let, milá rado!

Tomáš Novotný

chala Šojdřová či Petr Bratský) se stali výraznými podporovateli našeho spolku spolků.

Janu Vohralíkovou vystřídal v čele národní rady po několika letech skaut Pavel Trantina. Byl liberálním a laskavým šéfem.

Pavel čelil i nelehké situaci kolem jednoho z dávných šéfů kanceláře. Neshoda vyústila v odchod několika rebelujících členů vedení ČRD. Pavel situaci ale ustál se ctí. Za jeho éry se rozeběhla velmi dobře činnost pracovní skupiny Stát. V plném nasazení trvala více než deset let a spolu se skauty, pionýry a dalšími zástupci spolků jsme za tu dobu absolvovali desítky návštěv u poslanců, ministrů, senátorů, úředníků, iků, ů. Peníze, legislativa, pokusy o rušení nesmyslů, které horlivý byrokratický aparát státu vymýšlel jak na běžícím pásu, navázání velmi dobrého vztahu s odborem pro mládež školského ministerstva i s některými ná- městky. Tak nějak to tehdy šlapalo.

Když Pavla povolalo do svých služeb Ministerstvo školství, navrhli jsme s Josefem Výprachtickým, aby se šéfem národní rady stal Aleš Sedláček. Jeho první volba byla lehce dramatická, ostatní už hladké.

Alešova éra trvá dodnes. Široký (někdy snad až moc) záběr, respektovaná pozice šéfa – a tím i rady-, praktický, nekonfliktní, ač občas rázný přístup. Spolupráce s ministerstvy, tah na branku... Těžko v pár pochvalných slovech popsat, jak se mi jeho práce jeví.

Spolu s šéfem kanceláře Ondrou Šejtkou posunuli na výbornou úroveň každoroční Cenu Přístav, ustríhli lehce již klopýtající (a finančně náročnou) Bambiriádu a uvedli do praxe počiny nové. Akci 72 hodin, (úklido-zvelebovací), zajímavé Sametky k výročí Listopadu či sázení stromů po celé republice u příležitosti jubilea sv. Anežky. Rada se občas vyjadřuje přiměřenou formou i k ryze politickým tématům, pokud

130 let Klubu českých turistů

Haló, tomíci, nebojte se, nechci vás školit z historie staršího kámoše – partnera Asociace TOM. Již dávno padl mýtus, že Klub českých turistů založil cestovatel, vlastenec a pokrokový muž Vojta Náprstek. Byl sice jeho prvním předsedou (některé prameny uvádějí že starostou), ale nebyl jediným ani hlavním iniciátorem tohoto záslužného vlasteneckého činu, který se váže ke dni 11. června 1888.

Ve stejný den, ale v letošním roce, si KČT připomene již 130. výročí založení. Přes svoje stáří si udržuje dobrou kondici a svěží tradice v mnoha oblastech činnosti – značí turistické trasy, vydává časopis TURISTA a turistické mapy, členové pořádají nespočet turistických akcí, zkrátka: KČT nabízí pestrý program pro zájemce každého věku. Jsem proto rád, že členové TOM obou našich spolků projevují v různé míře zájem o turistický program a spolupráci s KČT.

Milí mladí turisté, přijměte pozvání jubilanta a připojte se k některé z hlavních akcí k připomenutí 130 let KČT. Tyto akce jsou zároveň součástí projektu KČT s názvem „100 let republiky, 130 let v pohybu“.

Hlavní oslavy 130 let KČT se uskuteční **9. – 11. června 2018 v Praze** a vaše aktivní účast bude pro jubilanta tím nejhezčím přáním a dárkem.

V sobotu 9. června se kromě svých individuálních toulek Prahou můžete zúčastnit **Podskalského setkání turistů a Vltavanů** u Podskalské celnice na Výtoni. Odtud se můžete od 10 hodin vydat na 8 km „Podskalskou trasu“ Podskalím, Vyšehradem a částí Podolí. Na delší trasy s výhledy na Prahu můžete vystartovat od 7 do 9 hodin ze Zbraslavi (22 km) nebo z Braníka (18 km). Cíl všech tras je u Podskalské celnice, ve které si můžete prohlédnout expozici o historii Podskalí, voroplavby a lodní dopravy na Vltavě a s pomocí speciálního simulátoru třeba proplout legendární a všemi voraři obávané Svatojánské proudy. V rytmu

staropražských a plaveckých písniček vám v cíli zahraje staropražská skupina **TŘEHUSK**.

Ve stejný den 9. června od 19 hodin až do 10. června do 1:00 hodin si díky **Pražské muzejní noci 2018** můžete užít neopakovatelnou atmosféru hlavního města a vybraných muzeí uprostřed letní noci...

Pod záštitou předsedy Senátu a ministryně pro místní rozvoj se dne 9. června večer předem pozvaní významní hosté a členové a funkcionáři KČT zúčastní **Slavnostního setkání KČT v Senátu Parlamentu ČR**.

V neděli 10. června vás zveme na tradiční akci **Piknik v botanické**. Připraveny budou pěší a cyklo trasy, splutí Vltavy na kánoích z Braníka na Štvanici (*informace a přihlášky na info@kct.cz*) a také trasa 10 km pro běžeckou turistiku od Náprstkova muzea v centru Prahy. Starty jsou od 8 do 11 hodin, cíl v Botanické zahradě v Troji bude otevřen od 11 do 17 hodin. Zde bude připraven kulturní program a pro unavené turisty možnost občerstvení.

Z ČINNOSTI Klubu českých turistů

Třídenní oslavy zakončíme v pondělí 11. června. Od 15 do 17 hodin se můžete od sídla KČT v Revoluční 8, Praha 1 vydat na pochod s názvem **Výstup na Petřín**. Trasa povede místy, kde byl KČT založen a kde měl v minulosti svoje sídlo. Cestou potkáte příležitostné poštovní razítko s motivem 130 let KČT. Cíl pochodu je v Zahradě Kinských, kde bude připraven program – např. turistický mini závod, exhibice mistra světa v ovládání dlouhého biče Ladi Šína Gina, country a folkové pís-

ničky zahraje skupina **Třetí dech**. Bude možné prohlédnout si expozici Národopisného muzea, sběratelé jistě uvítají možnost zakoupení turistických vizitek a nálepek, turistických známek a dalších suvenýrů ke 130. výročí KČT, nebo jen tak spočinete v příjemné atmosféře zahrady, abyste se občerstvili před závěrečným výstupem na vrchol Petřína, kde jsme pro účastníky domluvili možnost prohlídky Petřínské rozhledny za zvýhodněné vstupné.

Podrobnosti k dalším akcím v rámci oslav 130 let KČT a 100 let republiky najdete na www.kct.cz (např. Letní sraz turistů v Sokolově 4. – 8. 7., výstupy na věže a rozhledny v rámci zakončení Měsíce věží a rozhleden, Celostátní setkání turistů u příležitosti 100. výročí republiky 26. – 28. října v Praze a Poslední puchýř 15. – 18. 11.) Těšíme se na setkání s vámi!

Vratislav Chvátal,
předseda KČT

Oslavte 130 let KČT a 100 let republiky!

Letos slavíme sté výročí vzniku Československé republiky a také 130 let od založení Klubu českých turistů (KČT). Přijměte naše pozvání a vydejte se v jubilejním roce „S námi za zdravím a poznáním...“.

Oslavy 130 let KČT v Praze od 9. do 11. června 2018

9. 6. Podskalské setkání turistů a Vltavanů: turistické trasy + plavba parníkem

10. 6. Piknik v Botanické: turistické trasy, běžecká turistika, splutí Vltavy, program v Botanické v Troji

11. 6. Den založení KČT: Výstup na Petřín se startem 15:00–17:00 od sídla KČT z Revoluční ulice 8 v Praze 1. Trasa vede místy spjatými se založením a obnovením KČT, přes Petřín do cíle – Zahrady Kinských na Smíchově. Pro zájemce jsou připraveny Sběratelské brožury, samolepky, razítka pochodu, pamětní turistické známky a příležitostné poštovní razítko ke 130 letům KČT.

26.–28. října 2018 Velkolepé vyvrcholení oslav 100 let republiky – celostátní setkání turistů v Praze.

www.kct.cz • 100letvznikurepubliky.cz

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

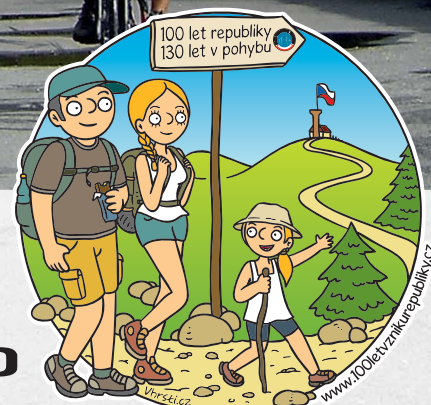

NÁRODNÍ
MUZEUM

OZP
OBOROVÁ ZDRAVOTNÍ
POJIŠTOVNA

ALPINE PRO

ROSSMANN
Drogerie Parfumerie

coop

25 LET ČM
ČESKÁ MINCOVNA

TURISTA

nova

BLESK

Frekvence 1

Kočičina

Rokle Kočičina na mapě 1. vojenského mapování. <http://oldmaps.geolab.cz>

Strážce Kočičiny

První podrobná mapa Čech, která vzešla z vojenského mapování za císaře Josefa II. kolem roku 1768, poměrně věrně zaznamenala řadu roklí ústících zleva i zprava do Kokořínského dolu. Nejvýraznější pobočkou „Dolu“ (tak prostě se tehdy Kokořínský důl nazýval) je rokle, která sestupuje od Sedlece nejprve k jihu a po necelých dvou kilometrech se prudce lomí k západu a směřuje do „Dolu“. Na staré mapě nese tahle rokle jasné označení Katschitschina. Tehdejší mapéři zaznamenávali místní názvy v takové podobě, jak je zaslechli v místních krémách, proto byly drobné omyly celkem běžné. Pravděpodobně se tak pro tuhle roklí „Kačičinu“ už tehdy používal název ustálený až o sto let později, tedy KOČIČINA neboli „kočičí rokle“.

Odkaz na drápatá stvoření v názvu rokle zaujal už v polovině 19. století páter Václava Krolmuse, který ve Mšeně kaploval v letech 1819–1822 a pak se na Kokořínsko ještě vracel coby „starožitník“, dnes bychom řekli archeolog. Své pověsti romantického fantasy v tomto případě dostal znamenitě, protože z pouhého názvu rokle dokázal vydedukovat, že se zde nacházelo pohanské obětiště zlému bohu Černobohu. Lidé si tu prý po setmění předcházeli zlou moc obětováním černých kocourů, ve kterých – jak se věřilo – sídlily duše hříšníků.

Projdeme-li horní Kočičinu a její levostrannou pobočku Vrbodol a budeme si přitom pozorně všimnout tvarů ve dně obou roklí, dáme Krolmusovi za pravdu aspoň v tom, že běsnící živly si tady občas zařadí. V písčitém dnu zejí hluboké brázdy, způsobené vodními přívaly. A kde se voda prolodala až na pevnou skálu, vymlela do ní meandrující koryta a kruhové jámy, zvané „obří hrnce“. Chytit v Kočičině pořádný liják musí být silný zážitek...

Rytina v nejdlejší části Vrbodolu, svým grafickým stylem připomínající reklamu na jednu známou značku piva. Ve skutečnosti jde o podpis badatele Krolmuse (podepsoval se „Grolmus“) z doby samého úsvitu slovanské archeologie kolem roku 1820.

3. Jeden z (přírodních, vodou vymletých) obřích hrnců na dně rokle Vrbodol.

mil dlouhé oudolí. Cestující rozlehlou rovinou nenaděje se před sebou ležícího dolu; až najednou přišel na okraj jeho a uleknutý zastavil krok, jak by náhle se před ním rozstoupila země, hluboko pod sebou uhlídá vrcholky temných jedlí a sem tam mezi skalami rozstavených chatrčí. ... Po pravé straně od východu k západu dolu se táhnoucího písečná skála jest v mnohé kusy nestejně šířky rozervána a výš a výše po sobě nad oudolí vystupujíc ohromné tvoří sem tam rozvalené stupně.“

Svou nejrozsáhlejší prózu Mácha sepsal v průběhu roku 1835 a zúročil v ní dobrou znalost okolí hradu Kokořína. Chatrče přilepené ke skalním stěnám si nemusel nijak vymýšlet – mnohé stály v dolní části Kočičiny, tam, kde už v dobách Máchových stávala hospoda Josefa Štajnce. Později,

Kostničí kámen v Kočičině.

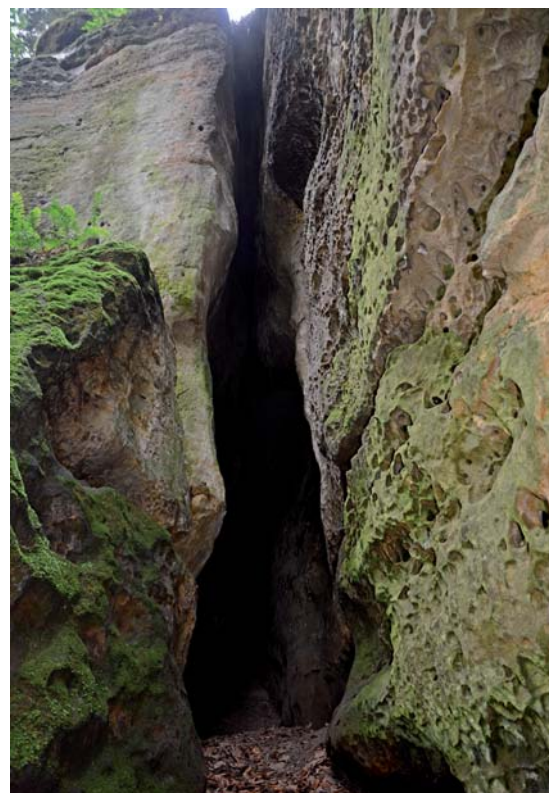
když už patřila podkovánskému pivovaru, se jí podle legendárního jednohého hostinského Josefa Škuby začalo říkat „U Grobiána“. Ústředním bodem oudolí je ale v románu nízká skála, k níž vede sotva znatelná pěšina od starého dubu na rozšířeném místě ve dně údolí a s níž Mácha spojil nejtragičtější pasáže románového děje: „Od tohoto dubu vede jiná, užší pěšinka vlevo k ouzkému průchodu, za kterýmž náramně rozlehlý, křovím obrostlý stojí kostničí kámen. Jest to písčítá, rozsáhlá, asi půl sáhu nad křovím strmící skalina, na níž dešť, a může být i ruka lidská samé jakoby lidských hnátů a lebek vytvořily podoby, od čehož se jí tuším takového jména dostalo.“ Vysoko v horním patře skal nad stykem Kočičiny a Vrbodolu vedle úzké stezky skutečně najdeme různé reliéfy hnátů i celou kostru. V tomto případě se příroda sama moc nepřičinila – jde evidentně o lidský výtvar z neznámé doby. Je to Máchův kostničí kámen?

Jeskyňe Hlídky naproti restauraci U Grobiána z doby, kdy byl vstup zakrytý palisádou.

U Máchy ještě na chvíli zůstaneme. V ději jeho románu vyrazili cikáni z hospůdky pod hradem Kokořínem strávit noc v jeskyni ve skalách, kde natrefili na bláznivou žebračku. Při stoupání k jeskyni několikrát prolézali úzkou rozsedlinou. Dosaďadní máchologové jeskyni ztotožňují buď s opevněným místem Nedamy severně od hradu nebo se světničkami Staráky v zámeckém parku v Kokoříně. Potíží je, že ani jedno z míst se nenachází na dohled přes údolí od kokořinského zámku, jak román předjímá: Staráky jsou přímo pod zámkem a vzdálené Nedamy nejsou vidět vůbec. Popis polohy jeskyňe i cesty do ní naopak výborně sedí na jednu z velkých jeskynních dutin v ústí Kočičiny – na jeskyni popisovanou v nejstarších průvodcích jako Hlídky. Prý šlo o jedno z míst, odkud vyhlížela ostraha hradiště na Hradsku příchod možných nepřátel. Jde o přirozenou prostor o délce 4 m a šířce 3 m, nacházející se asi 8 m nad patou horního patra skal naproti restauraci U Grobiána. Do údolí je otevřená oknem, které ale zespoda není téměř vidět. Přístup do prostoru odspoda vede po rozšířené puklině, zavalené balvanem, pod nímž je potřeba se protáhnout. Vida, jak rafinovaně skryté místo v jinak turisty hojně prohledávané oblasti!

A zdaleka není samo. Už v nejbližším okolí se nachází několik dalších vrstevních jeskyní, sice méně vysokých, zato delších. Začneme-li důkladně propátrávat jižní okraj plošiny Hradska, narazíme na více míst, kde je horní skalní patro překonáváno sotva znatelnými stežkami s vysekanými stupni do pískovce. U některých z nich byly do nejvyšších skalních výchozů vysekané umělé skalní místnosti charakteru skrytých hlídek – nízké (na ležení nebo sezení), dlouhé akorát tak na

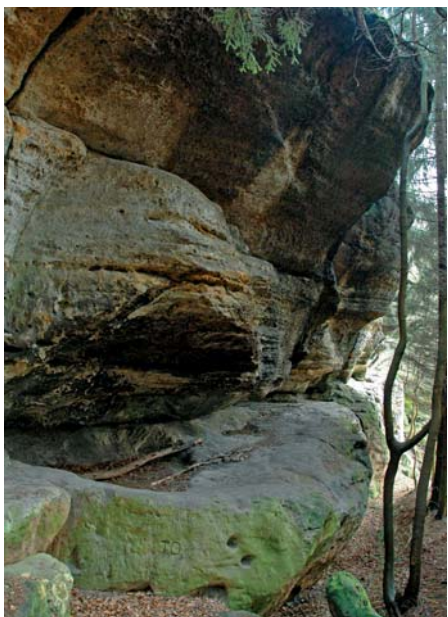
Jeskyňe U Micky.

dospělou osobu, a otevřené do více stran.

Podobná překvapení čekají na pozorného hledače ve střední části Kočičiny, asi 1 km pod Sedlecem. V pravém boku tady skály horního patra také ukrývaly občasné obyvatele. Dvě taková místa našli Radek Mikuláš a Vladislav Strnad před dvěma desítkami let. Nápadnější z nich je puklinová jeskyňe u věže Micka. Sedm metrů dlouhá jeskyňe má přisekaný vchod a uvnitř kapsovitě záseky. Mírně upravená je i vrstevní jeskyňe v horní části věže Vilémka – kdo se smířil s rizikem pádu z výšky 10–15 m při vstupu do jeskyňe,

Anno 1898. Jedna z datací v boku lomové cesty.

„Teoretická“ římsa nad bývalou Stuchlovou chmelnicí.

mohl v této 6 m dlouhé dutině přebývat prakticky bez rizika prozrazení. Nese příznačné označení Štvancova skrýš. A levý bok Kočičiny v těchto místech ukrývá vstup do notoricky známé, ale velmi obtížně přístupné jeskyně Barcalína. Jde o umělou prostor, kde se ukrývali obyvatelé okolních obcí při nájezdech vojsk během třicetileté války.

Z nedávné doby je Partyzánská jeskyně v nejhořejší části Vrbodolu, vyhloubená na podzim 1944 mšenskými obyvateli ukrývajícími se před gestapem. S použitím jednoduchých nástrojů a během několika měsíců byla tato prostora vysekaná do úzkého ostrohu směru sever–jih. Vstup do ní vede z boku ostrohu a dá se jen velmi obtížně najít.

Levý bok Kočičiny, protínaný mnohokrát zakroucenou silnicí z roku 1933, by se snad mohl zdát méně zajímavým. Není to ale pravda. Už střední patro skal obsahuje řadu převisů, nízko nad patou horního patra je několik velkých jeskynních výklenků ne nepodobných jeskyni Hlídky přes údolí. Před stavbou silnice vedla vozová cesta z Kaniny do Kokořínského dolu západním směrem půl kilometr dlouhým, jen mírně klesajícím úsekem kolem lůmků ve vápnitém pískovci, až nakonec musela horní patro skal překonat rychlým sestupem. Dvojitý zákrut původní vozové cesty přetíná dnešní silnice

Trampské chaty v levém boku Kočičiny splývají s okolním lesem.

a prudce spadá do rokle ústící do Kočičiny u bývalé Stuchlovy chmelnice, u dnešní odbočky turistické značky na Hradsko. Pokud nespádneme s touto vozovou cestou do hlubin Kočičiny, ale vydržíme ji sledovat ještě kus po vrstevnici k západu, dostaneme se po ní do velkého lomu na pískovcové kvádry – štuky. Léta lámání kamene se odrážejí v nejrůznějších rytinách a datacích na příjezdové cestě, přesahujících z 19. do 20. století. Z hrany lomu se naskytne nečekaný výhled do dolní části Kočičiny, a to přímo v její ose.

Padesátá a pak znovu osmdesátá léta minulého století byla zlatou dobou vandrování v této velmi divoké rokli, která se nicméně nacházela „na doslech“ od výletní restaurace U Grobiána.

Podle vyprávění pamětníků sem už od těsně poválečných let jezdila osada Mimo zákon s šerifem Škytem, nemálo času tu strávila i osada Tuláci severu. Trampové se setkávali v Podařilově nálevně u Harasova nebo v hučící hospůdce U tetky Šubrový a mísili se s usedlíky z osady Hara-Koko, jejichž sruby byly už tehdy rozptýleny po obou svazích Kokořínského dolu mezi Kokořínem a Harasovem. Členy osady Hara-Koko byly také v 50. letech zbudované sruby v levém boku Kočičiny. Další letitá chajda je přímo v ústí Vrbodolu, vedle již nepoužívané vodárny kaninského vodovodu.

Z pozdější doby se zachovaly stopy po táboření pod převisy. Právě u bývalé

Pozor na místní šerifky!

Stuchlovy chmelnice vyčnívá do údolí skalní stěna s nápadným, dlouhým převisem ve výšce 6 m nad patou skal. Parta zvaná „Teoretik“ se tu podepsala výstižným nápisem T.O. Retici; vyryté letopočty pocházejí z přelomu 40./50. let a pak hlavně z 80. let 20. století. I pod dalšími převisy hlouběji v rokli najdeme dávná označení „Camp Martina“ nebo „U Berušky“ a datace zhruba ze stejné doby.

Jiří Adamovič – Žralok
převzato z časopisu Roverská sosna

*rozhodla jsem se že
splním výzvu spí na
neobvyklém místě.
Můj bráška se rozhodl že
bude plnit výzvu se mnou
tak jsem mu dovolila aby
si vybral výzvu sám
a on si vybral výzvu
přespat na neobvyklém
místě.
Přespal jsem pod psacím
stolem. Každý pod svým.
Bylo to moc prima!*

Lucka píše bleskovku

V neděli po celodenní túře a plnění dalších výzev jsme na sklonku dne při čekání na řízek zjistili, že je vypsaná bleskovka. Číšník dodal kousek papíru, propiska byla vlastní a Lucka se dala do psaní.

*Lucka a Zděnda „Lahvák“ Lahovský
TOM Klub lesní moudrosti,
(Roudnice nad Labem)*

Miniturné ve školení ESO

ESO známe zase o fous lépe:)! Je za námi totiž třetí jarní školení ve Skeleton ESO. Po pražském setkání z minulého týdne proběhl o víkendu 23. - 25. března dvojboj v Brně a Ostravě. Na sedmdesát tomíků, junáků, woodcrafterů, členů Duhy a sem tam i zástupců jiného spolku se školilo v programu Skeleton ESO. Účastníci tak levou zadní zvládnou třeba i mírně skryté taje programu, který je každou aktualizací lepší a lepší.

Ještě ESO nemáte? Chyba! Přes šedesát oddílů TOM již v ESU účtuje, za-

pisuje akce, upravuje členy, posílá hromadné zprávy, tvoří dotace nebo třeba spravuje majetek. Buďte i vy mezi nimi, značně si ulehčíte administrativní práci v oddíle, zbude vám více času na chod oddílu a přitom budete mít větší jistotu, že vaše účetnictví je vedené správně.

Školení proběhla v příjemném duchu - ať už jsme rokovali na Senovážném náměstí, ve Skautském institutu či v klubovně ostravských Průzkumníků. A díky zpětné vazbě známe pár dalších věcí, které by ESO mohlo umět - tak snad brzy!

Více informací o Skeleton ESU na www.eso.a-tom.cz.

Tomek Hurt

nakladatelství pro volný čas dětí
mravenec

**Celotáborové
a ETAPOVÉ HRY**

DESKOVÉ a společenské HRY
Stovky DIPLOMŮ
barevných i černobílých

Pojďte si hrát s námi!

**Dřevěné i kovové
MEDAILE**

**Vše potřebné
pro váš TÁBOR**

**HRNÍČKY
plné HER**

+ KATALOG TURISTICKÉHO UBYTOVÁNÍ

Objednejte ještě dnes na [WWW.MRAVENEC.CZ](http://www.mravenec.cz)

týpí jako domov

Ohnivec

Většina lidí si dokáže představit, kdo je náčelník, kdo je hospodář. Ale kdo je to ohnivec? A proč je ohnivec v Lize ve vedení kmene, ba dokonce je vedle náčelníka ten nejdůležitější?

Ohnivec je důležitým strážcem tradic. Náčelník řeší hlavně praktické otázky vedení kmene: kam a kdy pojedeme na tábor, koho požádat o dotace a co dělat, když je nezískáme, kdo připraví celoroční hru a podobně. Ohnivec zas nezapomene do kmenového kalendáře zapsat tradiční akce a sněmy. Dobře ví, že obřady a tradice jsou kořením kmenové či oddílové činnosti. Je to on, kdo vede sněm nebo indiánskou saunu initi.

Má také ve své správě kmenové insignie například kmenovou a Ligovou vlajku, pasovací kopí a mnoho dalších předmětů, které jsou důležité pro ten který kmen. U nás v kmeni to je například korálkovaný kmenový wampum nebo Mluvící hůlka (tu má v ruce na sněmu ten, kdo právě mluví, tudíž nemůže mluvit nikdo jiný a neskáče si do řeči).

Je to také kmenový psycholog. V každém společenství se najdou různé neshody a měl by to být zrovna ohnivec, který by je měl vycítit a zkusit řešit. Měl by mít takovou důvěru, aby za ním každý mohl přijít se svým trápením či připomínkou. Ať už je to strach ze tmy nebo příliš velká soutěživost.

Ohnivec také podporuje plnění činů. Vždyť se také na sněmu udílejí orlí pera. U nás v kmeni je ohnivec ten, který má

nejvíc orlích per. Nebyl zvolen, protože jich má nejvíc, ale nejvíc se o ně zajímá a jde celému kmeni příkladem.

Ve velkých kmenech má kmenový ohnivec k ruce Ohnivecké společenství nebo prostě partu pomocníků. V rámci Ligy máme také Ohnivecké společenství. Je to skupina lidí, kteří chtějí pomáhat ligovému ohnivci a mají zájem připravovat zajímavé akce pro ostatní. Společenství připravuje Ligový sněm a také podzimní setkání, které je zaměřeno hlavně na seznámení se s ohnivectvím nebo na spolupráci ohnivce a náčelníka.

Možná vám přijde, že tohle všechno přece zvládá hlavní vedoucí nebo mu pomáhají instruktoři. Ano, máte pravdu, ale není fajn tu „káru“ vedení kmene táhnout ve dvou? Jeden je větší organizátor a druhý může být ten psycholog nebo třeba „nakopávač nápadů“. Já jsem nyní náčelník kmene a jsem moc ráda, že mám vedle sebe Tawasenthu jako ohnivce. Je to moje klidná síla s obrovským morálním kreditem. Obě se doplňujeme a táhneme tu „káru“ dál.

Kateřina Pejšová (Lasík)

foto: Martin Pejša Medvěd.

Mikešovo nožobraní

...řízný a vostrý občasník o nožích určený všem nožomilům

Hejkal

Dnes bych chtěl ukázat nejnovější nůž v mém vlastnictví. Je jím výrobek kováře a nožíře Filipa Ondrušky, zvaného Hejkal, ze Sovince.

Nůž byl autorem pojmenován Jura Baran. Je to přesně ten nůž, který si člověk pořídí jednou za život. Jedná se o zcela ruční práci, tedy žádné strojem vystrihované polotovary, čemuž odpovídá i cena. Čepel je z uhlíkové oceli ČSN 19 356 kalené parciálně, na střenkách je turecký ořech, bolstry mosazné, páka z Pragy V3S. Výbrus je plochý s fazetou.

Čepel je jištěna takzvanou sovineckou pojistkou. Jde o hranatý čep na páce zapadající do otvoru v rozšířené části vybíhající ze hřbetu čepele. O zajištění se pak postará sevření dlaně ruky a opření palce či ukazováku o plochu pojistky. Díky zakula-

ceným hranám jistící páky je úchop nože velice příjemný. K odjištění pak je nutno páku přizvednout a druhou rukou zavřít čepel.

Jde o poměrně velký zavírák. K nošení bylo tedy nutno ušít horizontální opaskové pouzdro. Nůž toho ještě moc nepokrájel a nenařezal, vlastně bych ho ještě v době psaní článku ani neměl mít v rukou. Mohu ale napsat, že rozkrojení rohlíků ani výroba podpalovacího ježka mu nedělají žádné problémy. Díky mohutnosti kudly bude jednoduché i porcování kuřat či krájení zeleniny v kuchyni. S tou zeleninou to ale nebudu přehánět, protože přece jen nože z uhlíkových ocelí, na rozdíl od nerezovek, nejen že dostávají patinu, ale i předávají ovoci a zelenině jistou příchut železa, což někteří lidé zrovna nevyhledávají. No, teď jsem rozkrojil jablko a nijak výraznou chuť železa necítím. Kdybych to samé provedl s nožikem z oceli ČSN 14260, měl bych pocit, že mám na jazyku hřebík.

Ještě jednou tedy míry a váhy mého narozeninového dárečku:

Jiří Mikeš Lukeš

Míry a váhy:

hmotnost:	182 g
délka zavřeného n.:	136 mm
celková délka:	244 mm
délka čepele :	108 mm
šířka čepele:	26 mm
tloušťka čepelí:	4 mm
cena:	5000,- Kč

Lehké to nebude...

V neděli ráno se hrnu k počítači, podívat se na seznam zveřejněných úkolů. Čtu: **najež se!** To přece není těžké! To dělám každý den. Jdu do kuchyně ukuchtit snídani. Toustíky, zeleninka, sýry, ranní káva s našlehaným mlékem. U jídla se fotím. Fotku dávám na skupinový oddílový facebook, abych vyprovokoval ostatní členy k plnění úkolů. Za pár hodin je však u mé fotky poznámka: **úkolů musíš rozkliknout a vždy si je přečíst až do konce!** Vracím se na web a čtu: 150 hrášků nebo kukuřic sněž párátkem! Tak tedy odpoledne plním úkol znovu. Tentokrát správně.

*Zdeněk Rolinc,
TOM Pawnee,
Bystřice pod Hostýnem*

Cože? Sedět pod mostem?

Hodinu to sama nevydržím! Ale s kamarády to dám! Už sedíme pod mostem. Hrajeme Story Cubes, Prší a Zvířata. Počítáme auta, kamarád čárkuje křídou z kápětzky.

No, ten most nebyl zrovna velký, ale vešli jsme se všichni čtyři a dva úkoly z výzvy jsou splněny. Hurá na další!

*Míša Machová,
TOM Magneti, Kamenický Šenov*

Jak si vyrobit dřevěnou lžičku

Ze všeho nejdůležitější je pořádná a důkladná příprava!

Co potřebujeme: mobilní zařízení s přístupem na Facebook, stojánek pro mobil, kvalitní osvětlení, slušivé pracovní oblečení, hromadu náplastí, svačinu a mobil. Jakmile máme tohle všechno pohromadě, tak teda vyřežete tu lžičku, no.

*Michal Břemek,
TOM Zálesák, Hlučín*

Manželské dialogy

„To nádobí nemyj, zlato, dneska to přeci dělám já. Nebo: „Do sprchy půjdu první, víš přece, jak dlouho trvá, než odteče studená voda, miláčku.“ Řekl a následovalo ukázkové pištění za pět bodů. Hořcová výzva obrátila naše manželské „boje o kohoutky“ zcela naruby. Díky za hravé, kreativní jaro!

*Lucie Míčová alias Luci,
TOM Robinsoni, Poděbrady*

Ve službách trpaslíků

Rozhodla jsem se se svým pětiletým bratrem postavit domeček z přírodnin. Můj bratr má momentálně v oblíbě seriál 7 trpaslíků. Představa, že si postavíme domeček pro trpaslíky, ho děsně nadchla. Domeček jsme postavili. Bratr pak řekl, že teď musíme chodit každý den zalévat zahrádku a stlát postele v trpaslíkům!

*Magda,
TOM Sirius*

Sobota

Sluníčko svítí, siestička. Sakra, sestry se sekly. Stávkujou: Strom? Samy? Snažím se smysluplně spolupracovat: „Sama sem se slivoní sedávala, srabi!“ Sebraly se, snaží se svépomocí, syčí, skuhrají. Sama se spiklenecky směju. Sláva, sedí! Stojím stranou – stopuju. Sakryš, slyším smích? Sousedka (slepice)...stačí skoro sto sekund! Super! Slyším signál – stopky! Splnění schvaluju.

*Martina Gembecová,
TOM Chippewa, Česká Lípa*

Co bylo v lednu,
únoru, březnu
a dubnu
2018

❑ Roztočtí tomíci uspořádali hojně navštívený padesátý ročník Tříkrálové Okoře, jednoho z nejstarších pochodů v okrese, kraji a vůbec.

❑ Zástupci České rady dětí a mládeže navštívili ministra školství Roberta Plagu a pochvalovali si věcnost jednání. Jak čas běží a jeden už tuhle větu napsal o p. t. Valachové, Štechovi, Chládkovi, Fialovi, Dobešovi, Kopicové, Liškovi, Kuchtové... No ale tohle setkání prý bylo fakt dobré!

❑ V Ostravě se po pětatřicáté na věhlasné Uzlařské regatě utkali borci z místních i přespolních oddílů a Marcela Uhlíková, pracující pro náš spolek na poli propagačním, to dokázala dostat do hromadných sdělovacích prostředků.

❑ Pražská kavárna, otřesená z právě skončivších voleb, se chystala na partu tomíckých muzikantů a jejich fandů zvanou Alternativní sestři. Ta se sešla v pražské Řetězové, se zájmem se podívala na to, kde všude tomíci cestují a pak už jen poslouchala šikovně mladé muzikusy z Prahy a Poděbrad.

❑ Jen o dva měsíce přežil svou ženu Annu Jan Wiederstein, dobrý člověk a hodný správce našeho statku v Pořešině.

❑ Nejvyšší kontrolní úřad zveřejnil závěry svého šetření ve spolcích, tomíky nevyjímaje. Chmurná předpověď se naplnila, protože zatímco v podepsaných a orazítovaných protokolech NKÚ uložených na ústředí je známka jedna minus, veřejné prohlášení vyznělo z nějakého neznámého důvodu podstatně dramatičtěji.

❑ Desítky tomíků a jejich vedoucích se střídaly v Brně při Olympijském festivalu na stanovištích zážitkové turistiky, kterou přišlo omrknout více než deset tisícovek návštěvníků. Souběžný turistický závod si během sedmnácti festivalových dní zaběhly víc než čtyři tisícovky nadšenců. Těžko se hledají slova díky všem, kdo u tohoto velkého podniku byli.

❑ Mezi bezmála čtvrttisícovkou oddílů TOM se želbohu nenašel žádný, který by zaskočil za litoměřické Delfiny a jejich šéfa Dýdu v pořadatelské trojboje Železný tomík.

❑ Kadeti z Červeného Kostelce týden řádili na sněhu v oblíbeném Benecku a napsali o tom na web skvělou reportáž.

❑ Ondřej Šejtka zveřejnil tzv. teplotní mapy, díky kterým víme, že nejnavštěvovanější rubrikou spolkového webu je poměrně nepřekvapivě přihlašování do oddílové evidence a denně aktualizované aktuality.

❑ Na Kamence byla krásná zima a naši chalupu několik dní hlídali asociální sněhuláci.

❑ Spolkové ústředí a nakladatelství Pragoline vydalo reprint druhé ikonické knihy Vladimíra Rogla Správnou stopou a skauti napsali tomíkům, že také odkoupí pár desítek kousků.

❑ Čilý Vltavský paprsek dosvítí až do Finska a týden se tam hřál během jarních prázdnin v mrazivých, ale překrásných krajinách.

❑ Šéf výchovné rady Standa Prais ohlásil, že všechna školení vedoucích pro letošní rok jsou už beznadějně vyprodána a spolkové náčelnictvo mohlo rádo konstatovat, že zájem o výchovu a vzdělávání je neutu- chající.

❑ Česká rada dětí a mládeže se začala chystat na všenárodní oslavy svých dvacetin, které se uskuteční v červnu v Roztokách.

❑ Bez problémů se naplnila letní táborová škola, která bude letos v českém Sloupu.

❑ V českých, moravských, ano i slezských domácnostech, pod gauči, v televizi, za komíny, na půdách, v obalech tabletů a mobilních telefonů, u ohně, na sporácích, v rodinných knihovnách a na stromech, při ranním čištění zubů i v mezilidských vztazích, při výrobě svačin a při studiu občanské výchovy, při klení nad politikou i během zpěvu Marseillaisy ve sprše, ve veřejném prostoru i v chvilkách na výsost intimních, tam všude se objevila drobnými kvítky kvetoucí, vonná, sjednocující i dělicí, motivující, nepolitická a přeci obrovsky výchovná a vše dostupná

❑ Zdeněk Rolinc se nově stal místopředsedou spolku místo Tomáše Hurta.

❑ Na nikdy nekončící turistickou výpravu odešla obětavá Ivana Burešová z Plzně a také borotínský tomík a nadšený organizátor závodů Jan Tůma.

❑ Firma rekonstruuje silnici ve Sloupu udeřila do jednoho ze sloupků oplocení, zničila ho a z místa činu uprchla.

❑ Autor Veverka Joachyma se našel v maringotce.

❑ Padesátka tomíků křtila deskové hry Hopa a Youryho v ostravské klubovně Průzkumníků.

❑ Bobrovníky zůstávaly nekomplikovanější stavbou našeho spolku všech dob.

❑ Vyšla pozoruhodná kniha o šumavských poustevnících dneška *Radši zešleť v divočině*.

❑ Padesátka tomíků z Roztok, z Prahy, z Brandýsa a Poděbrad běžela pro dobrou věc, totiž pro Světlušku, nehledíc na to, že start zabrali Nadačním fondem Českého rozhlasu nějaký pitomec a běžci se světýlky se nejdřív museli proplétat mezi cukrovou vatou a řvoucími matějskými atrakcemi.

❑ Poděbradský oddíl Robinsonů oslavil úctyhodnou padesátku.

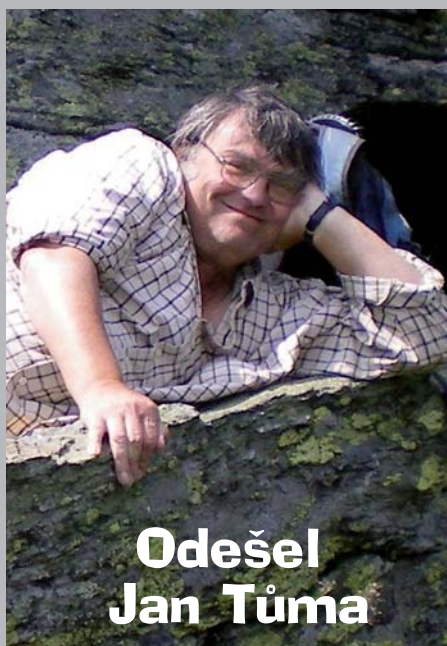
❑ Stejně věku se dožil mladistvý znalec státních norem oceli a pilný korespondent našeho časopisu Jiří Rybička Mikeš Lukeš. Blahopřejeme!

❑ Holčička Alena z TOM Delfini, kterou nikdy nebavilo stavět domečky pro skřítky, se rozhodla, že pro ně postaví vězení.

HOŘCOVÁ VÝZVA

2018

Odešel Jan Tůma

V pátek 23. 2. 2018 nás po dlouhé nemoci opustil Jan Tůma, zakladatel a vedoucí oddílu TOM Delfíni Borotín, dlouholetý garant Jihočeského kraje v turistickém závodě.

Upřímnou soustrast všem kamarádům (nejen) z Borotína. Honza byl jedinečný člověk a kamarád. Bude moc chybět, a nejen jako dlouholetý předseda všech možných výpočetních komisí turistických závodů.

Karel Snětina

Smutný únor v Pořešíně

Z jihočeského Pořešína jsme dostali další smutnou zprávu. Krátce po své ženě Anně, která zemřela v prosinci 2017, odešel 9. února její manžel Jan Wiedenstein.

Nejen já na něj budu vzpomínat jako na velmi pracovitého, skromného a ochotného člověka, který nikdy neodmítl pomoci při správě naší základny.

Tomáš Novotný

Loučíme se s Ivanou Burešovou

S lítostí oznamujeme, že ve věku nedožitých 72 let odešla druhého března dlouholetá vedoucí plzeňských Tuláků Ivana Burešová. Na Ivanu Burešovou, obětavou a hodnou vedoucí, budou plzeňští tomíci rádi vzpomínat.

Ústředí asociace i vedení spolku vyslovuje plzeňskému oddílu Tuláků i rodině co nejupřímnější soustrast.

Jarní kulatiny

Pěťadvacátého dubna oslavil významné kulatiny aktivní turista, ekolog a dlouholetý vedoucí brněnských Ještěrek Pavel Rabušic.

Pavla Rabušice známe jako organizátora mnoha akcí věnovaných ochraně přírody, patří mezi ně soutěž Turisté ochráně přírody a kulturním památkám, Turisté uklízejí Česko apod. Oblíbená je i Ještěrkami pořádaná akce Toulavý kočárek - tradiční procházka kolem přehrady určená veřejnosti.

Pavlovi za celé vedení tomíků, ústředí i ostatní kolegy vedoucí přejeme především pevné zdraví, osobní a rodinnou pohodu a mnoho energie a chuti do dalších turistických a ekologických podniků.

Tomík č. 105,
duben 2018

Časopis turistických oddílů mládeže.

Vydává Asociace TOM ČR
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.

Tel. 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785

E-mail: ustredi@a-tom.cz,
www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili:

Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Zuzana Antošová, Petr Balcer,
Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Zdeněk Šmída

Ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.

Náklad 800 výtisků.

Vydání tohoto čísla podpořil
Klub českých turistů.

**Uzávěrka příštího čísla
je 20. května 2018**

Uživatelům asociací telefonické sítě Vodafone

V průběhu května končí platnost současné rámcové smlouvy s Vodafone, díky které nyní volá levněji téměř 330 uživatelů. Po dlouhém jednání jsme domluvili její pokračování. V nové smlouvě platné na 24 měsíců budou k dispozici nové tarify s větším objemem dat. Vzhledem k tomu, že se nám podařilo vyjednat navýšení limitu až na 470 SIM karet, možnost přidávání nových čísel do VPN Asociace TOM je opět aktivní.

Podrobné informace o tarifech a nových podmínkách najdete na našem webu na odkazu: <http://www.a-tom.cz/clanek/18520-uzivatelum-asociacni-telefonicke-site-vodafone>

V případě jakýchkoliv dotazů mě neváhejte kontaktovat na emailu

ondra@a-tom.cz.

Ondřej Šejtka

Expedice Polární záře

Ve dnech 19. - 24. února podnikl TOM Vltavský paprsek expedici nazvanou Polární záře. První den jsme se letecky dopravili z Prahy do Helsinek a následně do Oulu. Dále již autobusem do Iso Syote, kde jsme byli ubytováni ve skvělých srubech. Večer jsme pozorovali polární záři. Na druhý den jsme podnikli výpravu na sobí farmu. Zažili jsme jízdu v saních tažených sobem, pohyb ve stádu a krmení sobů. Rybařili jsme na dírkách – bez jediného záběru. Následně jsme navštívili další sobí farmu s krmením sobů lišejníkem, nahlédli do domácnosti finské farmy a společně zapěli finské a české písničky. Večer byla na programu sauna, bazén a vířivka.

Třetí den jsme vyrazili na návštěvu arktické ZOO v Ranua a proběhli se na běžkách. Večer opět sauna, bazén a vířivka. Další den nás čekal výlet na sněžných skútrech po cestách planinami i lesem, následovala husky farma a projeli jsme se jako mašeři na 12 km okruhu. Zpět opět na sněžných skútrech. Večer opět sauna a pozorování fantastické polární záře.

Předposlední den naší expedice jsme navštívili ledový hotel, vesnici Santa Klause na polárním kruhu a muzea Arktikum v Rovaniemi. Večer opět nechyběla krásná polární záře.

Poslední den jsme se přesunuli letecky z Rovaniemi do Helsinek, prohlédli si město a nabrali směr Praha.

*Zdeněk Vejrosta,
TOM Vltavský paprsek,
Kralupy nad Vltavou*

